

Neyðhjálp í Grikkalandi

JENS HJÁLPTI HUNDRADTALS FLÓTTAFÓLKUM

– Eina dagin vit vóru á veg til nøkur flóttafólk, sóu vit delfinir og tunfisk spæla í sjónum. Lítla løtu seinni hugdi vit í eyguni á fólki, ið eru flýdd frá øllum tí, ið tey kenna. Alt teirra lív var pakkað í eina tasku. Tað var serligt at uppliva mótsetningin millum tað fría lívið hjá djórunum og so eitt menniskja, ið hevði slept øllum í vónini at fáa eitt betri lív. Tað sigur Jens Hansen, sum í februar var við til at bjarga fleiri flóttafólki frá druknideyðanum

HALLUR AV RANA

Á einari skrivstovu við útsýni yvir havnarvág situr Jens Hansen, umsjónarmaður hjá bjargingarbátinum Rescue Lív. Hóast tað enn er kalt í veðrinum, so hvíður friður yvir vánna hendan vakra várðag, tá undirritaði traðkar inn á skrivstovuna.

Friðsæla dagurin er í greiðari andsøgn við gerandisdagin hjá Jens Hansen fyri einans tveimum mánaðum síðani, tá hann var griksku oygni Samos, har hann luttók í bjargingararbeiðinum hjá svenska bjargingarfelagnum SSRS.

Tá var hann nevnliga mitt í stóra flóttafólkastreyminum, ið hevur sett dagsskránna í Evropa seinastu mánaðirnar. Bara í 2015 metir UNHCR, ið er flóttafólkastovnurin hjá ST, at ein millión flóttafólk komu til Evropa, harav fýrs prosent av teimum tóku leiðina um griksku oyggjarnar.

Eingin reyður knøttur

14. februar mynstraði Jens Hansen umborð á ein av tveimum bátum, ið svenska bjargingartænastan hevur



Tað er nakað annað, tá bensinlukturin frá bátunum setur seg í nasagluggarnar, og man stendur yvirfyri hesum fólkunum. Tá er tað ikki bara ein mynd, ið kann slökkjast við at trýsta á reyða knøttin»

á griksku oygni Samos. Í tvær vikur var hann skipari umborð á bátinum, har hann gjørdi sitt til at hjálpa flóttafólki, ið komu í havsneyð. Tvær vikur, ið setti hann mitt í brennidepilin.

– Tað bleiv alt knappliga nær, men tað var lívsjáltandi at vera mitt í hesum, ið man higartil bara hevur sæð í sjónvarpinum og á alnetinum. Tað er nakað annað, tá bensinlukturin frá bátunum setur seg í nasagluggarnar, og man stendur yvirfyri hesum fólkunum. Tá er tað ikki bara ein mynd, ið kann slökkjast við at trýsta á reyða knøttin. Eg sá hvussu sperd hesi fólkin vóru, tá vit tóku tey umborð.

Jens Hansen greiðir frá, at tað ikki vóru øll fólk, ið teir hjálptu, men einans teir bátar, har mett varð, at fólkin vóru í vanda fyri at drukna.

– SSRS hevur eitt leiðarorð: »Vit kunnu ikki gera nakað við, at fólk hava valt at flýggja, men vit kunnu hjálpa teimum á leiðini, um tørvur er á tí.« Tað lýsir okkara uppgávu. Vit blanda okkum ikki í politikk, men tá tey eru komin í bátarnar, og hann byrjar at søkka, tá hjálpa

vit. Tað er tá tann einstaki er í neyð, at vit trína inn.

Nógv fólk hava spurt hann, um hví hann luttekur í slíkum arbeiði, og ikki bara letur fólkin drukna, tá tey sjálvi seta lívið í váða. Slíkan hugburð vitnar um manglandi innlit í støðuna, heldur Jens Hansen.

– Óansæð hvørja støðu man hevur, so er tað so, at tá tú liggur við síðuna av einum persóni, ið er um at drukna, tá kann man ikki bara hyggja at, sigur Jens Hansen avgjörður.

Avtalan gjørt støðuna verri

Í kjalarvørrinum av trýstinum á evropeiska meginlandið eftir stóra tilgongdina av flóttafólki hava ES og Turkaland gjørt eina semju, ið skal minka um trýstið á evropeisku londini. Tann avtalan hevur tó ikki børt um støðuna, sambært Jens Hansen.

– Flóttafólkastreymurin hevur broyt karakter við avtaluni. Turkaland hevur nú strangari eftirlit við teirra sjóðki, við tí úrsliti, at flóttafólkin taka fleiri kjansir.

Framhald á næstu síðu

